

- створення умов для будівництва малих мотелів і готелів сімейного типу, які можуть створювати додаткові робочі місця;
- стимулювання реалізації проектів будівництва готелів високої категорійності;
- здійснення повного переходу туристичної індустрії до застосування автоматизованих інформаційних технологій (АІТ);
- застосування сучасних рекламних технологій.

Література:

1. Який туристичний потенціал має Україна? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pravda.press/chronicle/analytics/yakiy-turistichniy-potentsial-ma-ukraina--28158>. - Назва з екрану.
2. Офіційний сайт державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>. – Назва з екрану.
3. Скільки іноземців відвідало Україну і куди їздили за кордон українці в 2017 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.slovoidilo.ua/2018/02/14/infografika/suspilstvo/skilkynozemcziv-vidvidalo-ukrayinu-kudy-yizdyly-kordon-ukrayinczi-2017-roczj>. - Назва з екрану.
4. Комеліна О.В. Регіональні важелі розвитку туристичного бізнесу (інноваційний аспект) / О.В. Комеліна, Ісмаїл Шаміла Хассан // Економіка і регіон. – 2017. – №4 (65). – С. 33-39.
5. Гнаткович О.Д. Подолання туристичної бідності в Україні / О.Д. Гнаткович // Економіка і суспільство. – 2017. – № 9. – С. 176-180.

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІНТЕГРОВАНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ

Гузь Дар'я Олександрівна

Викладач кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту
 Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
 (Одеса, Україна)

В сучасних умовах господарювання для багатьох підприємств туристичної сфери основною проблемою є виживання та забезпечення стійкого розвитку. Невід'ємною умовою стійкого економічного розвитку підприємств туристичної сфери України є реалізація таких управлінських процедур, які базуються на стратегії реструктуризації.

Видом даної стратегії виступає стратегія інтеграції, яка забезпечує розвиток кожного учасника такого об'єднання. За рахунок взаємодії з іншим підприємством можливий перерозподіл зусиль щодо протистояння різноманітним ризикам. Таким чином, поліпшення якісних показників діяльності окремого підприємства, що об'єднується призводить в даному випадку до його розвитку.

Дослідженню питань розвитку підприємств присвячені праці як зарубіжних, так і вітчизняних вчених, а саме: Ансоффа І., Акоффа Р.Л., Афанасьєва Н.В., Богатирьова І.О., Василенко В.О., Гапоненко О.Л., Дунда С.П., Какуніна Г.А., Кизима М.О., Кононенко І.В., Коротков Е.М., Масленікової Н.П., Надтока Т.Б., Пакрухіна А.П., Погорелова Ю.С., Пономаренко В.С., Пушкаря О.І., Раєвнєвої О.В., Тридіда О.М. та ін.

Найбільш поширені та перевірені практикою стратегії розвитку бізнесу, які називаються базовими, або еталонними. До таких стратегій відносять наступні: стратегії концентрованого зростання, стратегії інтегрованого зростання, стратегії диверсифікованого зростання, стратегія скорочення. Перелічені стратегії відображають підходи до зростання підприємства та пов'язані зі зміною стану одного чи кількох елементів: продукту; ринку; галузі; положення підприємства всередині галузі; технології.

Слід розглянути ситуацію коли об'єднання підприємств не призводить до зростання, воно залишається самостійним суб'єктом господарювання зі своїми показниками діяльності. Проте за рахунок взаємодії з іншим підприємством можливий перерозподіл зусиль щодо протистояння різноманітним ризикам (рис. 1).

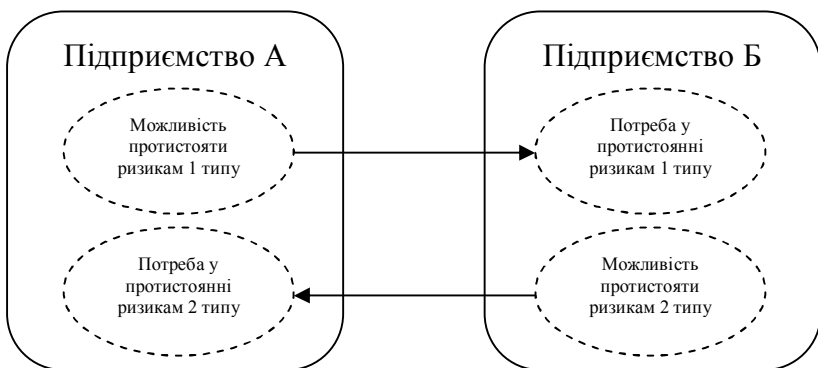

Рис. 1. Перерозподіл зусиль підприємств щодо протистояння різноманітним ризикам

Тобто підприємства готові взаємодіяти у тому випадку, якщо в кожного з них з одного боку є потреба у протистоянні ризикам (та відсутні ресурси або можливості), а з іншого боку у підприємства є можливість протистояти ризикам, яким не можуть протистояти інші підприємства. Поліпшення якісних показників роботи окремого підприємства, що об'єднується призводить в даному випадку до його розвитку. Підприємство розвивається не за рахунок самостійних внутрішніх факторів, а за рахунок взаємодії та розподілу ризиків по всім учасникам такого об'єднання. Така взаємодія є особливо актуальною для підприємств малого бізнесу, з урахуванням особливостей їх діяльності та нестабільності зовнішнього середовища. Тому доцільно говорити про стратегію інтегрованого розвитку, а не зростання.

Мета стратегії інтегрованого розвитку підприємств туристичної сфери полягає в забезпеченні їх стійкого економічного розвитку в умовах постійної дії негативних факторів зовнішнього середовища.

Стійкий економічний розвиток підприємства – це незмінність показників економічного розвитку в послідовних періодах часу, що сприяє підвищенню рівня економічної безпеки, покращенню фінансового та інформаційного забезпечення, підвищенню ефективності інноваційної та інвестиційної політики підприємства.

Основна задача стратегії інтегрованого розвитку підприємств туристичної сфери – визначення пріоритетних напрямків підвищення ефективності функціонування підприємств з метою поліпшення якісних показників їх діяльності та протидії ризикам зовнішнього середовища.

Процес формування стратегії забезпечення стійкого економічного розвитку вимагає адекватного методичного забезпечення, яке дозволяє об'єктивно оцінити послідовну адаптацію і гармонійний розвиток підприємств туристичної сфери під час інтеграції. Тому вона повинна відповідати наступним вимогам:

- формується такий альтернативний варіант стратегії розвитку, який забезпечує максимально повне вирішення поставлених задач, мінімальний термін для її виконання та мініимально можливі сумарні витрати на її проведення;
- завдання повинні бути конкретизовані в розрізі формування необхідних умов для реалізації стратегії розвитку, а також пріоритетними повинні бути ті, які забезпечують раціональне використання всіх наявних ресурсів та резервів;

- доцільно передбачати змістовні якісні наслідки реалізації стратегії та із можливих альтернатив обирати ту, що забезпечує максимальну ефективність здійснених заходів.

В процесі формування стратегії інтегрованого розвитку підприємств туристичної сфери необхідно визначити її функціональні складові. Враховуючи те, що функціональні стратегії підприємства визначають основні напрямки розвитку підприємства та відображають шляхи досягнення його цілей, складовими стратегії інтегрованого розвитку виступають наступні: стратегія забезпечення економічної безпеки; фінансова стратегія; інвестиційна стратегія; інноваційна стратегія; інформаційна стратегія.

В результаті проведеного дослідження специфіки діяльності та особливостей розвитку підприємств туристичної сфери доцільно виділити дві альтернативні стратегії інтегрованого розвитку підприємств туристичної сфери, а саме: об'єднання малих підприємств з великим підприємством-лідером; об'єднання малих підприємств між собою. Враховуючи те, що в основу стратегії інтегрованого розвитку підприємств туристичної сфери закладено узгодження інтересів туристичних підприємств та об'єднання зусиль з метою забезпечення їх стійкого економічного розвитку, саме з цього погляду необхідно обрати найбільш оптимальну стратегію розвитку із існуючих альтернативних.

Ефективною стратегією інтегрованого розвитку підприємств туристичної сфери є об'єднання малих підприємств між собою. В результаті такого об'єднання група його учасників виступає однорідною та рівноправною завдяки однаковим характеристикам таким, як: поточний потенціал; потреби в розвитку; сильні та слабкі сторони діяльності; загрози діяльності; можливість обміну вигодами; об'єднання зусиль для протидії загрозам.

Вище перелічені характеристики діяльності підприємств туристичної сфери спричиняють однакову зацікавленість в об'єднанні зусиль, що гарантує максимальну ефективність їх взаємодії.

Наслідком дії негативних факторів зовнішнього середовища є поява різноманітних ризиків, які спричиняють значну загрозу діяльності вітчизняних підприємств. Здатність підприємств до адаптації виступає базовою умовою не тільки виживання в кризових ситуаціях, а також основною передумовою їх стійкого розвитку. Таким чином, в умовах турбулентності найважливіше завдання сучасних туристичних підприємств полягає в забезпеченні його виживання та безупинного економічного розвитку, які можуть бути досягнуті за допомогою ефективно сформованої стратегії інтегрованого розвитку.

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Гоголь Марина Миколаївна

Кандидат економічних наук, доцент
Доцент кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
(Одеса, Україна)

Дога Валерій Семенович

Доктор економічних наук, професор
Науковий консультант відділу прогнозування і аналізу Національного інституту економічних досліджень Академії наук Молдови
(Кишинів, Молдова)

Система управління кожним підприємством формується на основі інформації різних типів, форматів, видів, тощо. Базовою інформаційною і ресурсною складовою у побудові системи управління підприємством можна відзначити і бухгалтерський облік виокремлюючи його, як процес ідентифікації релевантної інформації у певній кількості і використання її користувачами, що дозволяє їм формувати управлінські рішення у відповідності до фактичних вимог чи ситуацій.

Готове управлінське рішення є фінальною стадією у цілому процесі розгляду різних варіантів, альтернатив вирішення того чи іншого питання, щодо досягнення цілей фінансово-господарської діяльності підприємства. Загалом, процес прийняття управлінських рішень можна характеризувати, як комплекс взаємопов'язаних дій персоналу управлінської ланки підприємства, механізм і упорядкованість котрих залежить від складності завдання, строків виконання, ринкових коливань та інших факторів прямого впливу на економічну діяльність підприємства.

Безперечним є і той факт, що ефективність функціонування підприємства ґрунтується на якісній системі розрахунків, яку може забезпечити бухгалтерський облік, а точніше навіть його складова управлінський облік який вже за своєю навіть назвою свідчить про взаємообмін із іншими складовими діяльності підприємства. Наприклад, взаємозв'язок і взаємодія обліку витрат з іншими функціями управління показані на рис. 1.

Сучасні науковці й сьогодні ведуть дискусії стосовно етапів чи алгоритму прийняття управлінського рішення, але мені здається, що не можна виокремити даний алгоритм єдиним для всіх країн світу, адже

економіка кожної країни різна, система функціонування кожного підприємства відповідно теж у кожній країні своя, тому те що властиво підприємствам США чи Нідерландам не завжди буде ефективним в Україні чи Польщі.

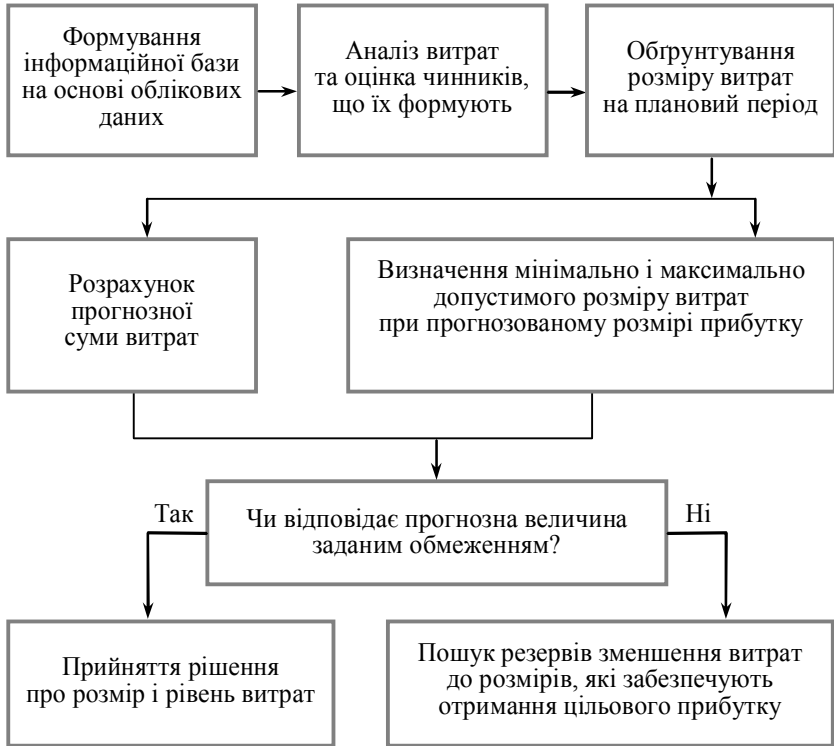

Рис. 1. Взаємозв'язок і взаємодія обліку витрат з іншими функціями управління

Для підприємств нашої країни типовим можна вважати алгоритм прийняття управлінських рішень на основі облікової інформації у послідовності:

- визначення цілей та завдань;
- аналіз існуючого середовища проблеми;
- формування варіантів та розгляд наслідків від можливих прийнятих рішень за цими варіантами;
- вибір відповідного варіанту та формалізація формування

- управлінського рішення;
- прийняття сформованого управлінського рішення;
- реалізація управлінського рішення через виконавців зазначених у плані реалізації;
- контроль за виконанням і ефективністю дії прийнятого управлінського рішення.

Зміни у законодавчій базі нашої країни підтверджують безпосередній взаємозв'язок і цінність бухгалтерського обліку для системи управління підприємством, про це свідчить підписаний Президентом України Закон України Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень. Відповідно до нього «великі» та «середні» підприємства разом із фінансовою звітністю (включаючи консолідовану) зобов'язані подавати «Звіт про управління». Даний звіт містить фінансову і не фінансову інформацію, що характеризує стан і перспективи розвитку підприємства. «Середні» підприємства мають право не відображати не фінансову інформацію у Звіті про управління [1].

В Україні підприємства в своєму розвитку дійшли вже до такої границі, коли настав час суттєвих змін в системі управління оскільки, в умовах ринкової економіки велике значення має вимога повноти характеристики управляючого об'єкту і його зовнішнього оточення, як вихідне умови формування інформації в управлінні, а також організації її збирання та обробки.

Література:

1. Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень: Закон України 05.10.2017 р. № 2164-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2164-19>. - Назва з екрана.

ИМИДЖ КАК ИНСТРУМЕНТ ПОВЫШЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Жмай Александр Владимирович

Преподаватель кафедры экономики та управления

Одесский национальный университет имени И.И. Мечникова

(Одесса, Украина)